

Между друго узрѣхъ и граматика: желаніе ми бѣше по скоро да ѡз испроводѣхъ. Въ 1835 лѣто испратихъ ѡз въ Петербургъ. Слѣдъ малко время азъ бѣхъ честитъ да получа отъ 20 Септемврія съща тѣхъ години много пріятно извѣстіе чи моѣхъ граматика на сегашно Вѣлгарско нарѣчіе прегледана извѣстныхъ знатокѣмъ разныхъ Слав. нарѣчій, членъ на Рос. Акад. Александръ Христофоровичъ востоковъ. Тое филологъ направилъ на нѣкои статья Грамматики свои замѣчаніѣхъ, които се заключаватъ съ слѣд. думы:

« Безъ да гледамъ много други мѣста, за кои
« немогъ ся съгласити съ Г. Венелина, по азъ
« намѣрвамъ въ граматика му много истинно, и
« мысля, че издание ей въ свѣтъ ще принесе го-
« лѣма полза на Словянското ѡзыкознавѣніе . »
Тыя забѣлѣжки А. Х. Востокова по много ся
относятъ къмъ Высша Филологія, а не къмъ
просто изложеніе грамматическихъ формъ, и, как-
то мысля, подлогъ имъ іе то обстоятелство, че
именно въ нѣкои мѣста ми трѣбваше изразити ся
по подробно. Слѣдователно това ми іе давало
сила направити събственны си забѣлѣжанъ
врѣхъ тѣхъ. Но то бы ся оприличило на учена
препирниѣхъ, коя ми дава поводъ къмъ допълненіе
грамматики. Въ число на тыѣхъ забѣлѣжки има и
правы указаніѣхъ на непрегледаше или недописа-
нъе въ слогъ, кои ся случили отъ брѣзанъе въ
преписванъе имъ на цѣль Фоліантъ.